

אינדקס

והגליל

מופץ חינם

גליון 1653 • א' באלול התשפ"ג 18.08.23

green anyone. anywear.

כל ציוד ביה"ס במחירים הכי זולים בארץ!

החל מ-190 ₪

פרטים עמ' 19

אנרגיה

קצרות זליזוג עפולה פנימי

יבוא, שיווק וייצוא חומרי קורר ומיזוג

Since 1985

100% יעילות

פרשת השבוע

שופטים

כניסת השבת: 18:48

יציאת השבת: 19:59

צילומים: חבד אינפ

זהות יהודית הבסיס לגיבוש חברתי

השישי לאוקטובר 1973 היה יום שבת רגוע, גם בבסיסי חיל האוויר. בכל זאת, לא רק כיפור, אלא גם שבת בנוסף. אקסטרא שקט. גדעון (גידי) שרון היה בתורנות טייסת הסקייהוקים אליה הצטרף כטייס קרב, לאחר שעבר בהצלחה את קורס הטייס עמ' 24

אני אוהב את המדינה שלנו / הטור של אל"מ (במיל') רונן איציק ◀ עמ' 12

משנבלם ניסיון ההפיכה הצבאית הגיע זמן ההידברות / הטור של עימנאל בן סבו ▶ עמ' 26

COMPUTER PLACE
מחשבים • מעבדה • סלולר

**חוזרים
ללימודים**

עם מבצעים מטורפים!

שולחן
וכיסא גיימינג

₪ 999

04-9532005 • הצפפה 3, רמת ישי • @COMPUTER_PLACE_

זהות יהודית – הבסיס לגיבוש חברתי

שרון, שחזר בתשובה כמה שנים לאחר חזרתו מן השבי בזכות שיעורי תורה של חב"ד אליהם הלך במחצית השניה של שנות השבעים, מגנה את השימוש בדרגות צבאיות לצרכי מחאה פוליטית, אבל סבור שיש להגיע להסכמות על בסיס הזהות היהודית המשותפת

תופעה מפלגתית חולפת. מצד שני, אני מזהה שיש גורמים בעלי ממון רב ואינטרסים גדולים המניעים את המחלוקת הזו, במה שנקרא 'הנדסת תורה'. מטשטשים את הזהות היהודית שלנו, את העובדה שכולנו בסופו של דבר אחים, למרות שיש מחלוקות פוליטיות לגיטימיות בינינו.

ק"ק למשל את אחת הסיסמאות של המחאה, 'להיות הופשי בארצנו'. השמיטו, כבוננת מכון, את המילה 'עם' הנמצאת במשפט הזה מן ההמנון הלאומי 'התקווה'. בלי שנתנו עם, אין לנו כלום. צריך לזכור ולהזכיר את זה."

ש: ומה דעתך על הסרבנות לשרת ולהתנדב לצבא שבאה על רקע המחאה הפוליטית?

שרון יוצא בהכרעות נגד התופעה הזו: "אני חבר בקבוצה גדולה מאוד של אנשים מכל הקצוות והסוגים הפוליטיים בארץ, שנקראת 'שייסי' ולוחמים נגד סרבנות. יש שם כאמת דתיים וחילוניים, מזרחיים ואשכנזים, שמאל וימין. אסור לעשות את זה, להשתמש בצבא במחאה פוליטית."

שרון מתייך באופטימיות האופיינית לו: "אני חושב שהפתרון הוא פשוט - להתחבר למשהו יהודי, קטן ככל שיהיה, בתוך הזהות שלנו. לכן יומתי את הפצת תפילת 'מודה אני', כמיים שבו כל יהודי יאמר פסוק אחד עם הקימה בבוקר, כדי להתחבר לניצוץ של הזהות היהודית. אם רוב האנשים בישראל יעשו משהו מהסוג הזה, יתחברו קצת ליהדות שלהם, הם יגלו שרוב המחלוקות פתירות - ובהסכמה רחבה מאוד, כפי שצריך להיות."

בעקבות הפריקט הזה, שרון מסכם בחיך רחב ומאמין כי יש תקווה לאחדות גדולה מתוך המשבר בו אנו נתונים כיום: "נתאחד עם ערכי המורשת שלנו ודוגמה טובה היא לפחות להתחיל את היום בפעולה מאחדות 10 שניות של אמירת 'מודה אני לפניך מלך חי וקים שהחזרת בי נשמתו בחמלה רבה אמנותך' המשותפת לכל יהודי, בכל מצב. ה'מודה אני' מבטיח שגם אם נמשך במשך היום להתפור איש איש לדרכו, איש איש לרעיונותיו, הרי כשנגיע לערב, עם כל ההבדלים בנישנות ובמעשים, וכל הבלבולים - נתק לא יהיה". אמן, כן יהי רצון!

נפלתי בשבי בשמחת תורה?
ש: איך זה קרה?

שרון: "אחרי שהפצצתי את המטרה שלי, היינו צריכים לעשות תמרונים גדולים כדי לחמוק מאש הנ"מ המצרית. לא הצלחתי, והמטוס שלי נפגע והחל להתרסק לכיוון האדמה. נשתי בגובה מאוד נמוך, הייתי אולי דקה באוויר עם המצנח לפני שהגעתי לקרקע, והאויור כמובן מלא חיילים מצריים, שוורים לכיוון שלי. בנס לא נפגעתי..."

"פתאום הגיע ג'יפ צבאי מצרי, והקצין יורה באוויר כדי לגרש את כל החיילים שניסו להרוג אותי. הוא העלה אותי על הג'יפ, ולקח אותי לפיקוד שלו. מהשיחה שלנו בדרך, שהתנהלה באנגלית, נראה שהוא היה נחמד מאוד. הגענו לבסיס הקרוב, והוא אמר לי 'תכף יהיה לך קשה קצת, קח קצת בננות, פירות...' הוא היה נחמד, היה אנטי. זה עוד נס שקרה לי."

על השבי המצרי, שכלל חקירות כעניינים, הוא מספר: "בהתחלה היו חקירות מאוד קשות, אבל אנחנו כאנשי צוות אוויר ידענו פחות או יותר איך זה הולך... אחרי אישה וזמן, זה כבר נרגע, והיו שמים אותנו בחקירות כלליות כאלה, כדי לנסות ללמוד על ההכרה הישראלית וכדומה."

"אני זוכר שבאחת החקירות שאלו אותי מה ההבדל ביחס לאחיה בארץ ישראל ולשלמות הארץ. בין דתיים וחילוניים? באותו זמן לא הבנתי על מה הם מדברים! גדלנו את הפלמ"ח, על ציונות, על אהיות הארץ - אמרתי להם שאין שום הבדל, מה זאת אומרת? רק שנים לאחר מכן הבנתי שבלי תורה ואמונה, מה הקשר שלנו לארץ הזאת בכלל..."

שרון היה בשבי ארבעים יום, וחזר יחד עם שבויים נוספים, כולל כאלו שנפלו בשבי עוד במלחמת ההתשה מול מצרים. "עד היום שחזרתי, לא בארץ לא ידעו שהייתי בשבי בכלל. הזכרתי כ'נעדר', ידעו שהלכתי לגיחה ולא חזרתי. המספר 2 שלי היה גם מטבעון, והוא לא ראה אותי נוסף. רק יום לפני שחזרתי חיל האוויר קיבל רשימות של הזורים מהצלב האדום, וידעו שהייתי שבו ושאתי חוזר."

חזרה הביתה - וחזרה בתשובה

החזרה הביתה הייתה מאושרת. רבים מהחברים ובני המשפחה רצו לשמוע מה עבר עליי, ובתחילה שרון היה שמה לשתף. "מהר מאוד הבנתי שהם בכלל לא מבינים על מה אני מדבר", הוא אומר, "שאני מתאר עולם אחר שאין להם מושג בו. בתדריך בחדר הטייסת ברמת דוד לאחר שחזרתי, תחקרו אותי עם עם מיני שאלות, מה ראיתי ומה שאלו אותי, ושמתו לב שאחד החברים בוכה ממה שאני מספר. שם הבנתי שהחברים שלי משפיעים על כל אחד בצורה שונה."

שרון שהתחבר בדרגת רב-סרן, והחל לעבוד כטייס ריסוס. לאחר שהתחתן, עבר ליגור כמשך שנתיים בפעולה, כדי להיות קרוב יותר לחובות מגידו ממנו המריא בכל בוקר. בדרך לעבודתו ראה שלט מעל בית חב"ד, שהיה בסמוך לעירייה באותו הזמן: "יהודי יקר, חובתך אל תשכח, תפילין הנח."

שרון: "השלט הזה עיצבן אותי. מה זאת אומרת 'חובתך אל תשכח' אני יש לי חובות? התגייסתי, נפלתי בשבי, חזרתי, אני עובד... איזה חובות?! נכנסתי לבית חב"ד ושם הסתבר לי שבהיים היום-יומיים אין לי מודעות ואיני עושה שום דבר יהודי". קיבלתי החלטה טובה לפחות להתחיל את היום כמו יהודי בהנחת תפילין המש דקות.

ש: האם לחוויות השבי היתה השפעה על חזרתך בתשובה?
שרון: "אני זוכר שבאחת החקירות החוקר הראשי פתאום עצר, בלי הסבר, אחרי דקה ראיתי אותו מוציא שמיטון קטן, כורע על ברכיו ומתפלל לקדוש ברוך הוא. זה העיר בי ניצוץ, אפילו במקום כזה הקדוש ברוך הוא נמצא. אני בהחלט רואה בזאת אבן דרך בחזרה שלי בתשובה."

התשובה לפיצוץ הלאומי: מודה אני

מאז הספיק גידי שרון לחזור באופן מלא בתשובה, ביהד עם אשתו, ונולדו לו עשרה ילדים, וגם נכדים רבים. הוא חזר לקריית טבעון, ופעיל בתנועת חב"ד. הוא הספיק להיפגש עם הרבי מליובאוביץ', וגם להתראיין במספר רב של כתבות לאורך השנים.

ש: מה דעתך על מה שקורה בארץ היום?

שרון: "אצל הטייסים אומרים - 'התמונה האווירית היא המפתח להצלחה'. חשוב להכיר בעובדה שזו מצד אחד מחלוקת אמונית - ה'משבר' הנכוח הוא אמיני ומחזתי, ואיננו

הישי לאוקטובר 1973 היה יום שבת רגוע, גם בבסיס חיל האוויר. בכל זאת, לא רק כיפור, אלא גם שבת בנוסף. אקסטרא שקט. גדעון (גידי) שרון היה בתורנות טייסת הסקייחוקים אליה הצטרף כטייס קרב, לאחר שעבר בהצלחה את קורס הטייס. שרון, יליד קריית טבעון, לא היה אדם דתי באותה התקופה. הוא העביר את הזמן בלקרוא עיתון, כמו כל חייל ממוצע בבסיסים של אותו יום גורלי. כן, בתדריך טייסת לפני השבת נאמר להם שאולי תהיה פעילות או 'סוג של מלחמה' בימים הקרובים, אולי אפילו מחר... אבל לא ייחסו לזה חשיבות גבוהה מדי.

האזעקה שפילחה את האוויר בצהרי יום הכיפורים, זו שבישרה על תחילת המלחמה, תפסה את הטייסים ברמת דוד ערוכים, אבל די מופתעים. זה החל בעשרות גיחות לזירה הסורית, ברמת הגולן בעיקר, כדי לעצור את שטף השיריון הסורי שזרם לכיוון הממה.

"עשנו עשרות גיחות, עשרות", מספר שרון, "והיית רואה מלמעלה את האבק שהעלו מורי השיריון הסוריים, שהתערבב יחד עם העשן השחור של הכלים שלנו ושלהם שנפגעו ועלו באש. כאשר חזרתי מאחת הגיחות לכיוון רמת דוד, על מנת לחמש מחדש את המטוס שהיה ריק מפצצות, ראיתי ליד אליקים, מעל יקנעם, טור חדש של שיריון... הפעם שיריון ישראלי שהתקדם לכיוון רמת הגולן ללא מובילי מנקים, המנקים נסעו על הזוחלים שלהם לכיוון הגולן, זה היה מראה מובלב ומרשים כאחד."

נס הג סוכות

הגיחות מתחילת המלחמה לא פסקו, ולמעשה התרחבו. שרון והבריו החלו לקבל משימות הפצה גם בחזית המצרית, המצויה בדרום כמובן. "המלחמה החלה ביום כיפור, שיש לאוקטובר. היו גיחות כל הזמן, בשתי החזיתות. יכולתי להפציץ בבוקר ברמת הגולן ובתוך סוריה, ואחרי הצהריים לטוס לסיני ולהפציץ שם."

על אחת הגיחות בסוריה הוא מספר שני סיפורים, אותם הוא מגדיר כ'נס'. שרון לו ולחברו הטוב לטייס, מייס בשם אריה, "ספנו לעזוב גיחה שגרית להפצצת סוללות הטילים הסוריות, ובשיבה לכיוון ישראל הנוהל היה לטוס נמוך, כדי שטיילי האויב לא ימצאו אותנו ויפגעו בנו. יד שמאל שלי פתאום מרגישה חמה, השבתי שנפגעתי מנוטב נ"מ סורי, אבל מה התברר? הקליע שלהם פגע במטוס ונבלם בצירי הפלדה של ידית חופת המילוט במטוס."

"חברי הטוב אריה עבר אפילו נס גדול יותר באותה הפצצה: הצי זנב של המטוס התפוצץ בפגיעה ישירה בו, והמטוס תחילה נסק למעלה בלי שליטה. כיוון המפלט שלו זו כלפי מעלה על המסילה בתוך המטוס, וחזה למטה, תוך שהוא מעקם את כל המערכת. אריה היה בטוח שהוא חייב לנטוש, אבל לא מצא את ידית מסע הפעיל טס ושבליטה, וככה הוא לא נטש מעל הבין שהמטוס עדיין טס ובשליטה, וככה הוא לא נטש מעל השטח הסורי אלא חזר הביתה בשלום. ליווינו אותו בנתיחה, וכשאני נחתתי מסתבר שהקליע פגע במערכת החשמל במטוס ולא יכולתי לפתוח את החופה ולצאת... לקח שלוש שעות עד שהילצו אותי מהמטוס."

אות לבאות היה כבר בחג סוכות, דווקא ברמת הגולן. המטוס של שרון נפגע, והוא נאלץ לנטוש את המטוס בעורו באוויר. למזלו, הוא הצליח לצנוח בצד של הכוחות הישראליים ולא הסוריים. "טסתי נמוך בדרך חזרה מעוד הפצצה", הוא מספר, "ופתאום המטוס שלי נפגע ישירות, כל המנוע מלא אש ועשן. הנוהל היה לכבות מנוע, כדי שלא יישרף עוד דלק. למטה, במרכז רמת הגולן, הרבה כוחות סוריים, אבל הייתי כבר מעל ראש פינה והמטבתי לטוס עד שהמטוס איבד מהירות ללא המנוע שלו, ונשתי בצורה יחסית מסודרת. נחתתי עם המצנח בשטח של סלעים, קיבלתי אפילו נקע קטן, אישפזו אותי קצת ואז חזרתי היישר..."

הנפילת בשבי הממוזל

אבל ב-18 לאוקטובר המזל כבר פחות האיר לו פנים. באותו יום היתה התקפה יזומה של כל חיל האוויר הישראלי על סוללות הטילים של סוריה ומצרים, ובמהלכה מטוסו של שרון נפגע והוא נאלץ לנטוש מעל הכוחות המצרית. שרון, איש חייכן, מספר בריצנות מוהלח בהומור: "המלחמה החלה בכיפור, ואני